EUSEBIUS CAESARIENSIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 26r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

insimularet iudeos. cū maxime qd honorē cesari ñ deferrent.
ut moris est facē omib qui romanis fascib subiacent. hoc aiebat.
Neq; aras gaio neq; tēpla construunt. neq; alia huiusmodi inqb ei di
uum honoris a puincialib deferunt. s; soli sunt q neq; statuas
ei dicant. neq; sacmentū nominis ei obseruent. Cūq; hec ꝗ
alia graniora allegaret appion. pq conetari credet gaiū. phylo
q legationi pierat iudeorꝝ uir inomib magnificus. alexandria
laburthe fr phylosophie ñ ignarus potentissime purgauit
obiecta. s; abiecit eū gaius. ꝗ iubet ilico ex spectu suo abscedē.
dū iracundia repletus. secū ipse rimat. qd ineos efferat mali.
Cōgsius aiit phylo cū iniuria. aut ad iudeos q s astabant. Bono
animo nos ē oportet. quib iratus ē gaius. ꝗ necesse ē adē di
uinū. ū humanū cessat auxiliū. Hec quidē iosephus. s; ꝗ idē
phylo in ipso libro quē de sua legatione cōscripsit. singillatim
deomib que a semet gesta sunt refert. Cū quib illa sola cōme
morabo. qua legentib euidenter in iudeos diuina ppiaculis que
adūsū xpin ausi sunt indicent ultionē. Cap. vi.

Prosio quidē tēporib tyberii. refert in urbe roma seianū
quēdā magn apud impatorē loci. uniusā ex gentē
sūmo nisu intimere uoluisse. in iudea aiit pylatū.
sub quo in saluatorē facin admissū est. dū tēplū qd in
iero solymis tē adhuc manebat integrū. pfanare tēptaret.
maximis eos pturbationib agitauisse. s; ꝗ p tyberii occasū.
gaiū refert successorē ei. cū ceteris quā plurimis. tum etiā iu
deorꝝ gentī acerbissimū extitisse. Qd pisto ē etiā ex ipsi sēptoris